

[Ingmar Wagner.]

Jeg nævnte ved dette lovforslags første behandling en lang række prisværdige initiativer, som man fra sportens side havde taget med hensyn til børne- og ungdomsarbejdet. Dette arbejde må fremover have større hjælp end hidtil. Den kommunistiske gruppe har stillet et underændringsforslag, som, hvis det vedtages, vil betyde, at staten må afgive sin fortjeneste på tipningen. Dette har vi foreslået ud fra den opfattelse, at først så vil der være sikkerhed for, at idrætten og de kulturelle formål får de beløb, de har brug for. Der er ingen tvivl om, at tipningen, hvis den fremtidig ikke skulle være en forretning for staten, ville blive betydeligt mere populær ud i befolkningen, for så ville man være klar over, at overskuddet gik til de rigtige formål. Jeg tror oven i købet, det ville sætte omsætningen betydeligt i vejret, og en vedtagelse af det kommunistiske underændringsforslag vil derfor sikkert møde stor sympati hos sportens ungdom. Vedtagelsen deraf ville også være helt i den ånd, hvori loven i sin tid blev vedtaget; den skulle ikke først og fremmest være en forretning for staten, men til gavn for ungdommen.

Det er klart, at vedtagelsen af det kommunistiske underændringsforslag vil betyde, at finansministeren får noget mindre i kassen, men han er dog stadig i den heldige situation, at 15 pct. af gevinstbeløbene går i statskassen, så staten får stadig nogen fortjeneste.

Ud fra det, jeg her har sagt, skal jeg anbefale det kommunistiske underændringsforslag til vedtagelse; det vil virkelig betyde bedre forhold for ungdommen.

Det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen udtalte, at det kommunistiske underændringsforslag ville vende op og ned på den gældende lov. Det kan der vel være noget i; men vi synes også, det er nødvendigt, at der vendes op og ned på den, for det er efter vor opfattelse en uanstændighed, at staten tapper tipstjenesten, som den gør i øjeblikket. Jeg kan blot nævne, at i 1954—55 fik finansministeren fra tipstjenesten 16 754 881 kr. 64 øre, altså på det nærmeste 17 mill. kr. Det må siges at være en ganske god fortjeneste, og det er jo penge, ungdommen skulle have, som finansministeren her har fået. Alene 5 øres af-

giften på hver tippet række gav sidste år 8 725 219 kr. 30 øre, og denne afgift af 5 øre på hver tippet række betyder jo en grov fordyrelse af tipningen.

Det er almindeligt kendt, at de fleste skattelove er upopulære, og loven om afgift på tipning hører til de værste; det er en 100 pct.s forretning for staten, og efter vor opfattelse skader den direkte tipningen. Det viser sig da også, hvis man kigger i tipstjenestens regnskaber, at siden denne 5 øres afgift på hver tippet række blev indført, er tipstjenestens omsætning faldet. For at fremme tipningens gode formål, for at få flere penge til ungdommen tillader jeg mig herved som afslutning på det, jeg ville sige, at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget udtaler, at den nuværende afgift på 5 øre på hver tippet række må bortfalde og lov nr. 265 af 14. juni 1951 om afgift af tipning ophæves, fortsætter det behandlingen af det foreliggende lovforslag.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Lars M. Olsen: I slutningen af sin tale udtalte udvalgets ordfører, det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen, nogle anerkendende ord til forslagsstilleren, det ærede medlem Hr. Ninn-Hansen. Jeg kan godt bidrage til den buket, som blev lagt på det ærede medlems bord, for han var jo initiativtageren til det, der nu er ved at ske; men jeg vil samtidig anføre — og som den gode sportsmand, det ærede medlem hr. Ninn-Hansen er, vil han sikkert give mig ret — at der i udvalget har været tale om et ganske fint holdarbejde. Det er gået frem og tilbage, men bolden kom i mål — og, synes jeg, med et acceptabelt resultat.

Ved lovforslagets første behandling udtalte jeg bl. a., at forslaget egnede sig til en meget grundig udvalgsbehandling. Vi var klar over, at hvis lovforslaget var blevet vedtaget i den oprindelige form, ville det have fået meget kedelige sidevirkninger, bl. a. for uddannelsesfonden og for finansministeriets og undervisningsministeriets forskellige bevillinger. Disse